

CHRISTOPHER VASILLOPULOS

EURIPIDES AND SOCRATES NIETZSCHE'S UNNATURAL ENEMIES
PART II

Abstract: In *Birth of Tragedy*, Nietzsche sees in Euripides the destroyer of tragedy. In the process of condemning Euripides, Nietzsche also caricatures Socrates, the 'demon logician.' Accusing Euripides of being the 'mask' of Socrates, Nietzsche conjures up an anti-tragic monstrosity, the twin 'spectators,' Euripides/Socrates, who in tandem ushered in the Age of Rationalism, including its anti-poetic horrors, including the twentieth century's global wars, which he prophetically anticipates. Contending that Nietzsche intentionally distorts the two Greeks, this paper offers an interpretation of his thought which may account for his attacks.

Keywords: Nietzsche, Euripides, Socrates, Greek Tragedy

EURIPIDE ȘI SOCRATE. INAMICII NENATURALI AI LUI NIETZSCHE
PARTEA A II-A

Rezumat: În *Nașterea tragediei*, Nietzsche îl vede pe Euripide ca fiind cel care distruge tragedia greacă. În condamnarea lui Euripide, Nietzsche îl caricaturizează, de asemenea, și pe Socrate, „logicianul demonic”. Acuzându-l pe Euripide că este o „mască” a lui Socrate, Nietzsche invocă monstruoșitatea antitragică, a celor doi „spectatori”, Euripide și Socrate, care, împreună, inaugurează Era Raționalismului, ce cuprinde ororile antipoetice, precum și cele două războaie mondiale, pe care, în mod profetic, filosoful german le-a anticipat. Cuprinzând ceea ce în mod intenționat Nietzsche distorsionează la cei doi greci, acest articol oferă o interpretare a gândirii filosofului, gândire care poate da seama de atacurile sale din *Nașterea tragediei*.

Cuvinte-cheie: Nietzsche, Euripide, Socrate, tragedia greacă

GEORGE BONDOR

METAFIZICĂ ȘI FENOMENOLOGIE ÎN GÂNDIREA LUI HEGEL

Rezumat: Textul de față investighează relația dintre metafizică și fenomenologie în gândirea lui Hegel. Pentru a discuta această temă, vom răspunde la două întrebări: 1) Oare filosofia lui Hegel trebuie înțeleasă ca o critică a metafizicii, sau mai curând ca un nou proiect metafizic? 2) Filosofia hegeliană poate fi privită ca o fenomenologie, în sensul dat acestui termen de mișcarea fenomenologică a începutului de secol XX? Prima parte a studiului asumă sarcinile (a) de a urmări critica hegeliană a celor patru discipline care, în școala lui Christian Wolff, au luat forma unui *corpus* complet al metafizicii și (b) de a gândi logica hegeliană ca o replică

directă dată vechii ontologii și ca replică indirectă dată metafizicilor speciale (psihologiei, cosmologiei și teologiei naturale). Problema relației dintre logica speculativă și vechea metafizică va fi discutată pornind de la întrebarea dacă această logică reușește să depășească caracterul onto-teologic al metafizicii tradiționale. Pentru a răspunde pozitiv la această întrebare, vom încerca să înțelegem gândirea hegeliană ca o fenomenologie, orientându-ne după interpretările lui Martin Heidegger și Eugen Fink.

Cuvinte cheie: metafizică, fenomenologie, logică speculativă, fenomen, Hegel, Heidegger, Fink.

METAPHYSICS AND PHENOMENOLOGY IN HEGEL'S THOUGHT

Abstract: The main aim of this text is to analyze the relation between metaphysics and phenomenology in Hegel's thought. The first part investigates Hegel's criticism of the traditional metaphysical disciplines (ontology, psychology, cosmology, and natural theology), interpreting the Hegelian logic as a direct reply to the old ontology and as indirect response to the three special metaphysical disciplines. In order to argue that the speculative logic overcomes the onto-theological character of the old metaphysics, I start from the idea that the absolute knowledge – in which substance and subject (being and knowledge) are reconciled – can be understood as a phenomenon in the phenomenological sense.

Keywords: metaphysics, phenomenology, speculative logic, phenomenon, Hegel, Heidegger, Fink.

ANALELE UNIVERSITĂȚII DIN CRAIOVA – SERIA FILOSOFIE, nr. 28 (2011)

ION TĂNĂSESCU

CATEGORIILE MERELOGIEI BRENTANIENE

Rezumat: Studiul prezintă concepția lui Franz Brentano asupra distincției dintre psihologia genetică și cea descriptivă și analizează principalele categorii ale mereologiei brentaniene: părți separabile – părți distinctive, părți întrepătrunse reciproc, părți logice, corelate intenționale, relația psihică primară și secundară.

Cuvinte cheie: Franz Brentano, psihologie descriptivă, mereologie, părți separabile în mod real, părți separabile rațional.

THE CATEGORIES OF BRENTANO'S MEREOLGY

Abstract: The paper presents Franz Brentano's conception of the descriptive and genetic psychology and examines the main categories of Brentano's mereology: separable and distinctional parts and distinctional parts in the strict sense – mutually pervading parts, logical parts, parts of the intentional pair of correlates, the primary and the secondary psychical relation.

Keywords: Franz Brentano, descriptive psychology, mereology, separable parts, distinctional parts.

ANTON ADĂMUȚ

DE LA INTUIȚIONISM ȘI FENOMENOLOGIE LA SUBSTAȚIALISM

Rezumat: Intuiționismul și fenomenologia sunt cele mai apropiate curente filosofice de Camil Petrescu și de substanțialism, noul mod de filosofare pe care el îl propune. Bergson și Husserl sunt preferații filosofului român. Totuși, el nu se sfiește să-i critice, să-i corecteze și să se delimiteze, în final, de ei. Astfel, despre Bergson afirmă că este vag, contradictoriu, că plutește în incertitudine. Nu poate fi lucid, autentic și, prin urmare, nici substanțial. Bergson nu știe, așa cum cere Camil, să folosească termenii cei mai comuni al căror sens concret să fie esențial. Este prea multă poezie, prea multă metaforă în filosofia bergsoniană. Durata pură, organicitatea, intuiția duratei, sunt permanente invitații la concret, neonorate însă de Bergson. Bergsonismul este interesat de continuitate, iar aceasta este înțeleasă ca multiplicitate fără divizibilitate și ca succesiune fără separare. Concretul bergsonian este un fals concret, intuiția esenței duratei este justă, dar degradată ca structură și prezență. Bergson doar promite concretul; de realizat însă, nu-l va realiza niciodată. Și nu o va face din pricina echivocului, a irealității semantice a termenilor, care ar trebui să fie elementari. Fenomenologiei, Camil îi reproșează incapacitatea de a explica ordinea istorică. O altă limită a fenomenologiei o vede în faptul că Husserl, din ceea ce poate constitui conținutul absolutului, admite doar conștiința, plasându-se în idealismul subiectiv-transcendental. Lui Husserl i-a lipsit și noțiunea de substanță în ierarhia concretului, ceea ce l-a împiedicat să aibă o viziune adecvată a structurii acestuia. Sensibil la aceste două mari filosofii, gânditorul român le va folosi din plin și în mod ingenios.

Cuvinte cheie : substanțialism, intuiționism, fenomenologie, concret, Bergson, Husserl, Camil Petrescu.

OF INTUITIONISM AND PHENOMENOLOGY AT SUBSTANTIALISM

Abstract: Intuitionism and phenomenology are the closest philosophical currents for Camil Petrescu and substantialism the new way of philosophizing that he suggests. Bergson and Husserl are the favorites of the Romanian philosopher. However, he has no problem in fining, correcting them and to separate from them in the end, an expected ending, as a matter of fact. Bergson is vague, contradictory, floats in uncertainty. He cannot be lucid, authentic and, therefore, neither substantial. Bergson does not know, as Camil requires, how to use the most common terms whose concrete meaning is essential. It is too much poetry, to much metaphor in the Bergsonian philosophy. Pure duration, organicity, the duration's intuition, are permanent invitations to concrete, to which, however, Bergson does not answer. The Bergsonism is interested in continuity, and this one is understood as multiplicity without divisibility and succession without separation. The Bergsonian concrete is a fake concrete, the intuition of the essence of duration is fair, but degraded as structure and presence. Bergson only promises the concrete; to achieve it however, decides Camil Petrescu, he will never achieve it. And he will not do it because of doubt, of semantic non-reality of terms that should be elementary. Then, Camil Petrescu reproaches phenomenology with the inability to

explain historical order. Camil sees another limit of phenomenology in the fact that Husserl, from what can form the content of absolute, accepts only the conscience, and this only option places him in the subjective-transcendental idealism. Husserl lacked the notion of substance in the hierarchy of concrete, which stopped him from having an appropriate vision of the structure of concrete. Sensitive to these two great philosophies, the Romanian thinker will use them skillfully and in abundance.

Keywords: substantialism, intuitionism, phenomenology, concrete, Bergson, Husserl, Camil Petrescu.

ANALELE UNIVERSITĂȚII DIN CRAIOVA – SERIA FILOSOFIE, nr. 28 (2011)

ANA BAZAC

EXISTENȚA TRAGICĂ LA D.D. ROȘCA ȘI EMIL CIORAN

Rezumat : Articolul ia în discuție conceptul de existență tragică așa cum a fost el propus de doi gânditori români din secolul XX, D.D. Roșca și Emil Cioran. Concentrându-se asupra acestui concept, primul a unificat raționalismul cu existențialismul, în timp ce ultimul ține mai degrabă de filosofia vieții și de nihilism. Amândoi au promovat o anumită viziune postmodernistă, atacând certitudinea și accentuând caracterul relativ al adevărilor produse în cadrul dezvoltării culturii. Tragică particularitate a existenței este astfel rezultatul unei epistemologii realiste și echilibrate (mai exact la D.D. Roșca). În același timp, ea vizează relațiile individului cu o societate implicit sau explicit ostilă. Soluția lui D.D. Roșca este conștiința lucidă a contradicțiilor dintre construcțiile ideale ale oamenilor și starea de fapt a lucrurilor, precum și creația liberă împotriva curentului vieții conformiste. La rândul său, Emil Cioran respinge aparența maniheistă a binelui și răului și insistă pe faptul că individul obișnuit nu are altă soluție decât să nu fie prea conștient în raport cu existența și să supraviețuiască prin iubire. Totuși, individul care depinde de exercițiul gândirii pare să fie constrâns la o existență mai degrabă oripilantă pentru el. Concentrându-se pe experiențele cotidiene, care-i solicită capacitățile de raționare, gânditorul devine sensibil la contradicțiile și absurdul vieții. Rezultatele converg spre o permanentă negație și o apropiere fenomenologică a negației. Articolul prezintă în paralel logica celor doi gânditori referitoare la tragicul existenței și evidențiază consecințele lor pentru ontologia umanului.

Cuvinte cheie: raționalism, iraționalism, creativitate, existență tragică, conștiință tragică, pesimism, viață, moarte, absurd, D.D. Roșca, Emil Cioran

THE TRAGIC EXISTENCE AT D. D. ROȘCA AND EMIL CIORAN

Abstract: The paper discusses the concept of tragic existence as it was carried on by two Romanian thinkers from the 20th century, D.D. Roșca and Emil Cioran. By focusing on this concept, the former has unified rationalism with existentialism, while the later has rather belonged to Lebensphilosophie and nihilism. Both have promoted a certain postmodernist view, by attacking the certitude and emphasizing the relative character of truths generated within the development of culture. The tragic peculiarity of existence is thus the result of a

realistic and balanced epistemology (rather in D.D. Roșca). At the same time, it refers to the relationships of the individual with an implied or explicit inimical society. D.D. Roșca's solution is the lucid conscience of the contradistinctions between the ideals people construct and the real state of things and the free creation against the conformist current of life. At his turn, Emil Cioran rejects the Manichean appearance of the good and the evil and insists on the fact that the ordinary individual has no other solution than that to not be too conscious about the existence and to survive through love. However, the individual who is depending on the exercise of thinking seems to be compelled to permanently be exasperated by an existence which rather horripilate him. By focusing on the everyday experiences which challenge the abilities to reason, the thinker reacts by being sensitive to the contradictions and the absurd of the turns of life. The results of this sensibility converge to both a permanent negation and a phenomenological approach of the negation. A permanent wonder issuing from the appearance of the constitutive rejection of the absurd human events within the conscience of the thinking individual seems to lead, for him too, to the solution of surviving through love. The paper counter-poses the logic of the two thinkers concerning the tragic of the existence and emphasizes their consequences over the ontology of the human. Therefore, after an Introduction and a Warning, the two chapters containing the features and the articulations of the conceptions of D.D. Roșca and Emil Cioran are followed by a Short comparison, and a final chapter focusing on the conception of the tragic. In this one, there are sketched some conclusions concerning the two types of writing.

Keywords: rationalism, irrationalism, crativity, tragic existence, tragic conscience, pessimism, life, death, absurd, D.D. Roșca, Emil Cioran

ANALELE UNIVERSITĂȚII DIN CRAIOVA – SERIA FILOSOFIE, nr. 28 (2011)

CĂTĂLIN CIOABĂ

DEVENIRE FĂRĂ TIMP

CÂȚIVA PAȘI DE LA HEIDEGGER LA NOICA ȘI ÎNAPOI

Rezumat : În opera antumă și mai ales în cea postumă a lui Constantin Noica, referirile la filosofia lui Martin Heidegger pot fi des întâlnite. Ele apar, de pildă, în *Tratatul de ontologie*, unde iau forma delimitării stricte și a criticii directe. Pe de altă parte, în *Jurnalul de idei* aflăm referiri de altă factură, consonanța dintre cei doi fiind explicit recunoscută. În contribuția de față nu vom încerca să-i „comparăm” pur și simplu pe cei doi gânditori sau să stabilim „influențe” în opera filosofului român. Intenția este mai degrabă de a-i aduce pe cei doi într-un posibil „loc de congruență”, pornind de la doi termeni fundamentali ai gândirii lor: „devenire întru ființă” și „temporalitate”.

Cuvinte cheie: Martin Heidegger, Constantin Noica, ontologie, timp, devenire.

**BECOMING WITHOUT TIME.
SOME STEPS FROM HEIDEGGER TO NOICA AND BEHIND**

Abstract: In the works of Constantin Noica that have been published during his life, as well as in his posthumous works, there are many references to Martin Heidegger's philosophy. They appear, for example, in the Treatise of Ontology, where Noica often becomes very critical of the fundamental ontology of Dasein. However, in the Journal of Ideas there are references of a different kind, Noica explicitly acknowledging his consonance with Heidegger. This paper doesn't aim simply to compare the two thinkers or to identify Heideggerian influences in Noica's work. Our intention is rather to bring them in a possible place of convergence, starting from two fundamental terms of their thinking: "becoming into being" and "temporality".

Keywords: Martin Heidegger, Constantin Noica, ontology, time, becoming.

ANALELE UNIVERSITĂȚII DIN CRAIOVA – SERIA FILOSOFIE, nr. 28 (2011)

CLAUDE KARNOUOH

**L'ARTISTE, LE POÈTE, LE PENSEUR ET LE POLITIQUE AU XXE SIÈCLE OU LE
RADICALISME DE L'ENGAGEMENT**

Rezumat : autorul vrea să înțeleagă de ce mari creatori ai secolului XX au acordat temporar credit formelor totalitare ale politicului. El crede că răspunsul impune analiza a statutului creatorului începând cu jumătatea secolului al XIX-lea, este momentul în care acesta, devenit „independent” dar fiind supus pieții, simte în mod acut contradicțiile capitalismului. Ca urmare, mulți artiști și gânditori îmbrățișează ideea revoluției, fie ea comunistă, fascistă ori nazistă. Ei voiau în felul acesta să schimbe lumea în bine. De altfel, adeziunea lor politică, ca și caracterul lor, nu au nici o legătură cu valoarea operei lor. De aceea putem accepta în panteonul creatorilor, oameni care au fost altădată legați de regimuri totalitare. Destinul lor exprimă condiția gândirii, care este tragedia experienței existențiale a omului. Exigențele moraliste adresate artiștilor și gânditorilor dispăruți recent, și astfel condamnați la tăcere, nu sunt decât o suită de incidente ridicole și mizerabile.

Cuvinte cheie : totalitarism, artist, gânditor, politicul, cultură, tragedie existențială

**THE ARTIST, THE POET, THE THINKER AND POLICY IN XXTH CENTURY
OR THE RADICALISM OF COMMITMENT**

Abstract: The author wants to understand why very big creators of the XXth century gave credit temporary to totalitarian forms of the political. He thinks that answer imposes an analysis of the status of the creator since the middle of the XIXth century. It is the instant when this one, become "independent" but subjected to the market, felt acutely contradictions of the capitalism. As a result, many artists and thinkers embrace the idea of revolution, is her communist, fascist or Nazi. They so wanted to change the world favourably. Otherwise, their

political adhesion, as their character, does not have link with the value of their work. Therefore we can accept in the pantheon of the creators, of men today linked before to totalitarian regimes. Their destiny expresses the condition of thought, which is the tragedy of the existential experience of the man. Moralistic requirements addressed to artists or to newly died thinkers, and therefore condemned for silence, would be only a suite of ridiculous and miserable incidents.

Keywords: totalitarianism, artist, thinker, the political, culture, existential tragedy.

ANALELE UNIVERSITĂȚII DIN CRAIOVA – SERIA FILOSOFIE, nr. 28 (2011)

BRICE POREAU

**LA RECONNAISSANCE DU GENOCIDE :
L'EXEMPLE DE JEAN- PAUL SARTRE**

Rezumat : În 2011 am propus o extindere a teoriei recunoașterii a lui Axel Honneth, la genocidul produs în Ruanda în 1994. Am propus o nouă definiție a recunoașterii în acest caz particular : procesul continuu de interpretare a faptelor. În această teorie a lui Axel Honneth și în extinderea pentru cazul Ruandei, filosofia existențialismului este încă prezentă. De fapt, Jean-Paul Sartre este clar menționat de Honneth. Și, în cazul particular al genocidului, Sartre a participat la Tribunalul Russel în 1970. În acest articol, vreau să mă concentrez în special pe poziția existențialiștilor despre genocid și, mai general, pe conceptul recunoașterii. Între teoria existențialismului și poziția politică a lui Sartre, este existențialismul necesar unei extinderi a teoriei recunoașterii ?

Cuvinte cheie : recunoaștere, existențialism, Ruanda, Sartre, Honneth.

**THE RECOGNITION OF THE GENOCIDE:
THE JEAN-PAUL SARTRE'S EXAMPLE**

Abstract: In 2011, I proposed an extension of the theory of recognition by Axel Honneth to the Genocid occured in Rwanda in 1994. I proposed a new definition of recognition in this particular case: perpetual process of the interpretation of facts. In this theory of Axel Honneth, and in the extension to the case of Rwanda, the philosophy of existentialism is still present. In fact, Jean-Paul Sartre is clearly mentionned by Honneth. And, in the paricular cas of genocid, Sartre took part in the Russel Tribunal in the 1970's. In this paper, I'd like to focus on the position of existentialists on Genocid specifically and more generally on the concept of recognition. Between the theory of existentialism and the political positions of Sartre, is existentialism proper to an extension to the theory of recognition?

Keywords : recognition, existentialism, Rwanda, Sartre, Honneth.

MARC PEETERS

LE PROBLÈME DES DÉFINITIONS DANS L'ÉCOLE DE
LWOW-VARSOVIE. LESNIEWSKI VERSUS KANT

Rezumat: Acest studiu vizează o problemă de larg interes logic și filosofic – problema definiției și a importanței ei pentru dezvoltarea și organizarea cunoașterii. Intenția noastră este de a arăta influența „anti-iraționalismului” polonez față de câteva curente filosofice majore ale acestei epoci și față de Kant. Pentru asta, vom analiza schema „anti-iraționalismului” așa cum o dezvoltă Ajdukiewicz, apoi vom vedea una din trăsăturile logicii poloneze în teoria definițiilor a lui Leśniewski în raport cu cea a lui Łukasiewicz. În sfârșit, vom compara aceste definiții cu cea a lui Kant, ca să vedem dacă acestea pot fi apropiate în mod justificat.

Cuvinte cheie: logică, filosofie, definiție, cunoaștere, Ajdukiewicz, Leśniewski, Łukasiewicz, Kant.

THE PROBLEM OF DEFINITIONS IN THE SCHOOL OF LWOW-VARSOVIE.
LESNIEWSKI VERSUS KANT

Abstract: This study broaches a problem of broad logical and philosophical interest – the problem of definition and its importance for development and for organization of knowledge. Ours purpose is to show influence of « anti-irrationalism » Polish, faced with some major philosophical currents of this epoch, and Kant. In order to do that, we shall analyse the schema of "Anti-irrationalism" such as unfolded by Ajdukiewicz, then we shall see one of the peculiarities of Polish logic in the theory of the definitions of Leśniewski in comparison with that de Łukasiewicz. Finally, we shall compare this comprehension of definitions with that of Kant, to see if these can be rightfully brought closer.

Keywords: logic, philosophy, definition, knowledge, Ajdukiewicz, Leśniewski, Łukasiewicz, Kant.

VLAD VASILE ANDREICA

CRITICA KANTIANĂ A ARGUMENTULUI ONTOLOGIC ȘI DEPĂȘIREA ACESTEIA
DIN PERSPECTIVA CONCEPTULUI DE EXISTENȚĂ NECESARĂ

Rezumat: Este sau nu este existența o proprietate? Critica lui Kant a argumentului ontologic se realizează în această direcție. Din punctul de vedere al filosofului german, existența nu este o proprietate reală. De fapt, obiecția lui Kant vizează premisa argumentului, care susține că ființa care există atât ca o idee în minte cât și în realitate, este mai mare decât cea care

există doar în minte. În acord cu această premisă, existența este o proprietate care face ca lucrurile care o posedă să fie mai mari decât cele care nu o au. În plus, în opinia lui Kant, existența nu poate funcționa ca predicat, ea nu aparține altui concept chiar dacă el este conceptul existenței perfecte.

Cuvinte cheie: Dumnezeu, existență, argument ontologic, existență necesară, predicat real.

KANT'S CRITIQUE OF THE ONTOLOGICAL ARGUMENT AND ITS SURPASS FROM THE PERSPECTIVE OF NECESSARY EXISTENCE CONCEPT

Abstract: It is or it is not the existence a property? Kant's critique of the ontological argument appears from this direction. From the German philosopher's point of view, the existence is not a real property. In fact, Kant's objection is addressed to the premise of the argument which upholds that the being which exists both as an idea in the mind and in reality is greater than the one which exists only in the mind. In agreement with this premise the existence is a property which makes the things which possess it greater than the ones which don't. Yet, in Kant's opinion the existence may not function as a predicate, it may not belongs to another concept even if it is the concept of a perfect being.

Keywords: God, existence, ontological argument, necessary existence, real predicate.

ANALELE UNIVERSITĂȚII DIN CRAIOVA – SERIA FILOSOFIE, nr. 28 (2011)

HERBERT HRACHOVEC

HEILIGE, ÜBERMENSCHEN, AVATARE

Rezumat: Sfinții, din Austria, de la Sf. Duce Leopold (Leopoldstadt), și până în America, la Sf. Francisc (San Francisco), au rădăcini adânci în istoria și geografia Europei occidentale. O dată cu "moartea lui Dumnezeu", figura sfinților este moștenită conceptual în aceea a supraoamenilor iar acei Guru din Est se prezintă astăzi asemeni unor avatarii. Prezenta analiză are ca obiectiv central tematizarea uneia dintre tezele principale ale filosofiei lui Platon din perspectiva conceptului de "avatar" oferit de noile media. Rezultatul analizei desfășurate aici privește două aspecte centrale. Pe de o parte, conceptul de avatar indică o interesantă posibilitate de a face plauzibilă o idee centrală a filosofiei platoniciene. Pe de altă parte, trebuie spus că această posibilitate nu aduce totuși nimic în plus învățaturii creștine despre sfinți. Ea se prezintă ca interrelaționare între platonism și Istoria Sacră a Mântuirii, care se situează pe alt nivel conceptual față de analiza privind reprezentarea ei în lumea virtuală a noilor media.

Cuvinte cheie: sfinți, supraoameni, avatare, platonism, lumi virtuale.

SAINTS, SUPERMANS, AVATARS

Abstract: Saints are deeply entrenched in the history and geography of the West, from Austria's holy Duke Leopold up to San Francisco. After the "death of God", "superman"-

figures, inter alia, inherit their appeal and Gurus from the East offer themselves as “avatars”. The following considerations cover a main characteristic of Plato’s Philosophy and comment upon it from the perspective of the “avatars” in digital media. The result of this confrontation is a dual diagnosis. Firstly, the digital avatars make a fundamental characteristic of Platonic philosophy plausible. Secondly, from this fact arises, however, no advantage for the Christian “Saint Story”; it is based on a combination of Platonism and history of salvation, which cannot be matched by analytical considerations of the representation in virtual worlds.

Keywords: saints, supermans, avatars, Platonism, virtual worlds.

ANALELE UNIVERSITĂȚII DIN CRAIOVA – SERIA FILOSOFIE, nr. 28 (2011)

ADRIANA NEACȘU

EXPLICAȚIA ÎN TEOLOGIE

Rezumat: În încercarea sa de a cunoaște realul, omul folosește diverse tipuri de cercetare. Fiecare dintre ele răspunde unei nevoi esențiale ale ființei umane. De fapt, ele exprimă marile direcții ale culturii, deci arta, religia, filosofia, știința. Dintre toate aceste forme, religia a însoțit întotdeauna umanitatea. Când a devenit suficient de dezvoltată, religia a făcut posibilă apariția teologiei. Acest articol prezintă modelul explicativ al teologiei în raport cu lumea, cu Dumnezeu și cu relațiile dintre om și Dumnezeu, sprijinindu-se în special pe textele Părinților Bisericii. El pune în evidență asemănările și deosebirile dintre explicația de tip teologic și cele de tip filosofic și științific. El subliniază că specificul explicației teologice rezultă din particularitatea obiectului său de studiu și din aspirația omului către absolut și transcendent.

Cuvinte cheie: religie, teologie, explicație, filosofie, știință, cunoaștere, revelație, teme, contemplație.

EXPLANATION IN THEOLOGY

Abstract: In his try to know the real, the man uses several research types. Each of them answers at one essential need of the human being. In fact, they express the big directions of culture, therefore the art, the religion, the philosophy, the science. Among all these forms, the religion always accompanied the humanity. When it was developed enough, religion made possible the appearance of theology. This paper presents the explicative model of theology about the world, about God and about the reports between the man and God, leaning in especially on the texts of the Parents of the Church. It puts in an obvious place likeness and dissimilarity between theological explanation and explanation of philosophical and scientific type. It underlines that the peculiarity in theological explanation results from its object of study and from the aspiration of the human being for absolute and transcend.

Keywords: religion, theology, explanation, philosophy, science, knowledge, revelation, reason, contemplation.

ANTONIO SANDU

UN MODEL AFIRMATIV-APRECIATIV ÎN CONSILIEREA FILOSOFICĂ

Rezumat: Principiile consilierii filosofice apreciative vizează conlucrarea dintre toți participanții la consilierea filosofică. Această experiență poate fi asociată cu discursul filosofic de tip maieutic al dialogurilor platoniciene. Filosofia practică se află în aceeași arie ca și: consilierea psiho-socială, managementul strategiilor, ghidajul etic. Consilierea filosofică își propune să transforme viața prin redescoperirea dimensiunii interogative și interpretative a conștiinței umane și prin aplicarea ei la experiența cotidiană. Aceasta este o experiență a libertății transpusă din metafizic în planul social. Gândirea filosofică iese din spațiul transcendenței, reconfigurează iminența „conectând-o” la ”lumea ideilor” și obținând autenticitatea individului.

Cuvinte cheie: consiliere filosofică, anchetă apreciativă, David Cooperrider.

UN AFFIRMATIVE-APPRECIATIVE MODEL IN PHILOSOPHICAL COUNSELLING

Abstract: Principles of philosophical counselling aim partnership between all participants in philosophical counselling. This experience can be integrated with the philosophical discourse having as referential maieutic and Platonic dialogues. Practical philosophy states in areas such as: psycho-social counselling, management strategies, ethical guidance. Philosophical counselling proposes to transform life by rediscovering the interrogative and interpretive dimension of human consciousness and apply it to the everyday experience. It is an experience of freedom transposed from metaphysical into the social plan. Philosophical thinking out of the transcendence space reconfigures immediacy "connecting it" to the "world of ideas" and bringing individual's authenticity.

Keywords: philosophical counselling, appreciative inquiry, David Cooperrider.